

www.azorawski.com

Nowy Jork 8 września 2012

Ziarno Naszego Dobra - Uzupelnienie 2

Andrzej Żórawski

- Linie przenikania mocy Bożej
- Elementy "ziarna" wymienione w Katechizmie Kościoła Katolickiego

Uwaga: - Przytaczane w tym uzupełnieniu odnośniki do stron dotyczą pracy: "Ziarno Naszego Dobra" - 261 stron, Nowy Jork 2012.

- Dla podkreślenia, że słowo dotyczy elementu budowy "ziarna", nazwy składników "ziarna" będą pisane z dużej litery z wyjątkiem woli, świadomości i sumienia. Z małej litery będą pisane owoce Ducha Świętego dla odróżnienia ich od trzech fundamentalnych cech (ścian) i łączników, które będąc elementami budowy "ziarna" pisane są z dużej litery.
- Boże światło Wiary-Nadziei-Miłości oświeca "ziarno" od góry, bo rozpościera się nad naszą Chęcią Działania i unosi nad szczytami cech: Pokoju, Mądrości i Miłości. Światło to ma nieskończoną głębię i dlatego Wiary-Nadziei-Miłości jako źródła tego światła nigdy nie jesteśmy w stanie wprowadzić do wnętrza "ziarna". Miłość od Boga pochodzi i do Niego prowadzi z Nadzieją na drodze Wiary. Nasz duch wzrasta i żyje jednak w tym Bożym świetle i przez Jego promienie jest z Nim złączony. Ze względu na ten związek Boże światło staje się częścią wnętrza naszego "ziarna" - oddaje się nam, a przez to jest też naszą częścią.

Copyright © ® 2009-2012 by Andrzej Żórawski.

Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone. Jakikolwiek dalsze rozpowszechnianie pracy lub jej części bez zgody autora jest zabronione.

Linie przenikania mocy Bożej

W szóstym rozdziale Apokalipsy św. Jan relacjonuje wizje związane z otwieraniem przez Baranka sześciu pierwszych pieczęci Bożej księgi przeznaczeń:

*"I ujrzałem: gdy Baranek otworzył **pierwszą z siedmiu pieczęci**,
usłyszałem pierwsze z czterech Zwierząt
mówiące jakby głosem gromu: «Przyjdź!»*

*I ujrzałem: oto **biały koń**,
a siedzący na nim miał łuk.
I dano mu wieniec,
i wyruszył jako zwycięzca, by [jeszcze] zwyciężyć.*

*A gdy otworzył **pieczęć drugą**,
usłyszałem drugie Zwierzę mówiące: «Przyjdź!»
I wyszedł inny **koń barwy ognia**,
a siedzącemu na nim dano odebrać ziemi pokój,
by się wzajemnie ludzie zabijali -
i dano mu wielki miecz.*

*A gdy otworzył **pieczęć trzecią**,
usłyszałem trzecie Zwierzę, mówiące: «Przyjdź!»*

*I ujrzałem: a oto **czarny koń**,
a siedzący na nim miał w ręce wagę.
I usłyszałem jakby głos w pośrodku czterech Zwierząt, mówiący:
«Kwarta pszenicy za denara
i trzy kwarty jęczmienia za denara,
a nie krzywdź oliwy i wina!»*

*A gdy otworzył **pieczęć czwartą**,
usłyszałem głos czwartego Zwierzęcia mówiącego: «Przyjdź!»*

*I ujrzałem: oto **koń trupio blady**,
a imię siedzącego na nim Śmierć,
i Otchłań mu towarzyszyła.
I dano im władzę nad czwartą częścią ziemi,
by zabijali mieczem i głodem, i morem, i przez dzikie zwierzęta.*

*A gdy otworzył **pieczęć piątą**,
ujrzałem pod ołtarzem **dusze zabitych dla Słowa Bożego**
i dla świadectwa, jakie mieli.*

*I głosem donośnym tak zawołały:
«Dokądże, Władco święty i prawdziwy,
nie będziesz sądził i wymierzał za krew naszą kary tym, co mieszkają na ziemi?»*

*I dano każdemu z nich białą szatę
i powiedziano im, by jeszcze krótki czas odpoczęli,
aż pełną liczbę osiągną także ich współsłudzy oraz bracia,
którzy, jak i oni, mają być zabici.*

*I ujrzałem: gdy otworzył **pieczęć szóstą**,
stało się wielkie trzęsienie ziemi
i słońce stało się czarne jak włosienny wór,
a cały księżyc stał się jak krew.
I gwiazdy spadły z nieba na ziemię,
podobnie jak drzewo figowe wstrząsane silnym wiatrem zrzuca na ziemię swe niedojrzałe
owoce.*

*Niebo zostało usunięte jak księga, którą się zwija,
a każda góra i wyspa z miejsc swych poruszone.*

*A królowie ziemscy, wielmoże i wodzowie, bogacze i możni,
i każdy niewolnik, i wolny
ukryli się do jaskiń i górskich skał.
I mówią do gór i do skał:
«Padnijcie na nas
i zakryjcie nas przed obliczem Zasiadającego na tronie
i przed gniewem Baranka,
bo nadszedł **Wielki Dzień Jego gniewu,**
a któż zdoła się ostać?»* (Apokalipsa 6:1-17)

Jeździec na białym koniu reprezentuje chrześcijaństwo - *"I rozgniewał się Smok na Niewiastę, i odszedł rozpocząć walkę z resztą jej potomstwa, z tymi, co strzegą przykazań Boga i mają świadectwo Jezusa"* (Apokalipsa 12:17). Kościół Chrystusa wyruszył *"jako zwycięzca, by [jeszcze] zwyciężyć"*. Dano mu wieniec, symbol chwały i łuk. Łuk razi przeciwnika strzałami na odległość. W tej symbolice są to strzały pokonujące czas i mierzące w ludzkie serca. Strzałami są świadectwa świętych, przynoszące pokój Chrystusa. Pokój ten odbiera jednak ludziom jeździec na koniu barwy ognia. Koń ten przybywa z Piekła ma zamię ognia. Zasiadający go jeździec ma wielki miecz nienawiści, którym wprowadza niezgodę i zawiść między ludzi *"by się wzajemnie ludzie zabijali"*. Inną metodę niszczenia człowieka przywozi następny jeździec sił zła, jadący na czarnym koniu. Czarny koń, przemyka się w ciemności niemal niezauważony. Działanie jeźdźca jest przebiegłe, skierowanie na tych ludzi, których trudno jest poróżnić ale można wykorzystać, a następnie zniszczyć odbierając im wszystko co mają. Ma on w ręku wagę, symbol sprawiedliwości, ale w tym przypadku waga oznacza handel, a odważanie wzbogaca i zwiększa moc posiadacza wagi. Siła jeźdźca jest w mocy jego zasad, które narzuca przemocą ukrywaną pod pozorem dobra, by nie krzywdzić *"oliwy i wina"*. *"Oliwa i wino"* symbolizują Ducha i Krew Chrystusa. Na czwartym koniu trupio bladym przemierza historię ludzkich dziejów jeździec działający przez zaskoczenie, mający niszczycielską, unicestwiająca siłę, której człowiek nie jest w stanie się oprzeć. Jeździec ten ma za sojusznika *"Otchłań"*, miejsce gdzie gromadzi uległe i sprzyjające złu dusze. Jednak ten niszczycielski duet *"Śmierć"* i *"Otchłań"* ma ograniczony zasięg działania, bo nad *"czwartą częścią ziemi"*. Musi więc przesuwac się i niszczyć to co się odradza stosując coraz inne metody. Zauważmy, że nigdy w czasach naszej ery żadne naturalne kataklizmy czy też wojny nie objęły jednocześnie swoim niszczycielskim zasięgiem więcej niż *"czwartą część ziemi"*. Jeździec pierwszy, jadący na białym koniu reprezentuje siły dobra, którego posiew pokoju, miłości i mądrości próbują zniszczyć trzej następni jeźdźcy sił zła pojawiający się to tu, to tam w historii człowieka. Jeźdźcy dosiadający ognistego, czarnego i bladego konia to trzy postacie tego samego Złego. Stanowią one przeciwieństwo do Osób Trójcy Świętej, do: przynoszącego pokój Syna, sprawiedliwego, miłującego Ojca i napelniającego życiem Ducha.

W jaki sposób człowiek może się przeciwstawić tym trzem porażającym siłom zła. Wola ludzka może zawsze wybrać dobro pomimo, że moc człowieka w jego walce ze złem jest ograniczona. Siłę ludzkiej woli dokumentuje kolejny obraz ukazany św. Janowi po złamaniu piątej pieczęci:

*"A gdy otworzył pieczęć piątą,
ujrzałem pod ołtarzem dusze zabitych dla Słowa Bożego i dla świadectwa, jakie mieli.
I głosem donośnym tak zawołały: «Dokądże, Władco święty i prawdziwy,
nie będziesz sądził i wymierzał za krew naszą kary tym, co mieszkają na ziemi?»
I dano każdemu z nich białą szatę i powiedziano im, by jeszcze krótki czas odpoczęli,
aż pełną liczbę osiągną także ich współsłudzy oraz bracia,
którzy, jak i oni, mają być zabici."*

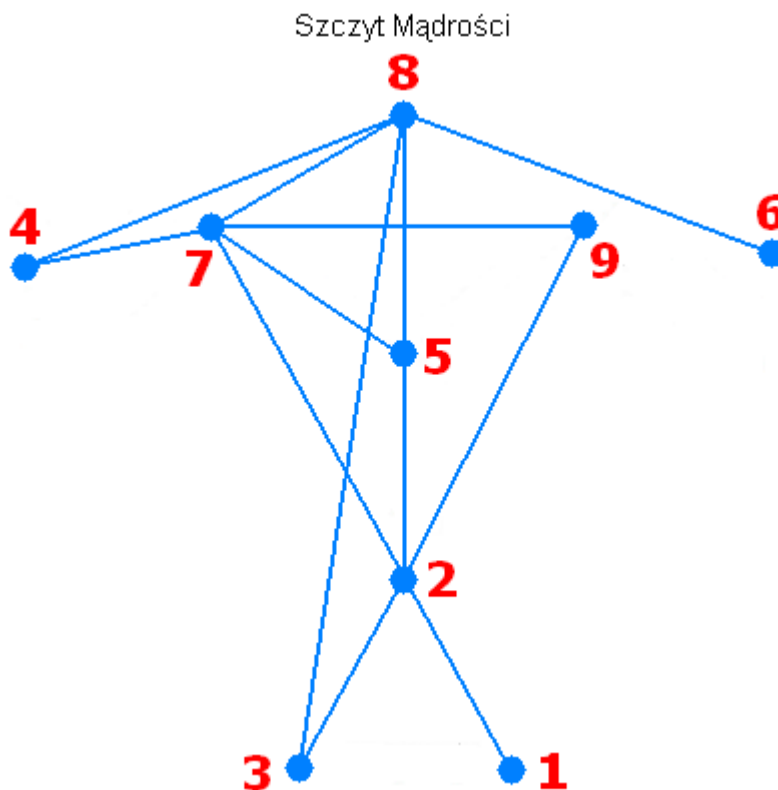
W świadectwo "zabitych dla Słowa Bożego" wpisuje się świadomie zrodzone w duchu pragnienie życia w pokoju, miłości i mądrości Nieba oraz potwierdzające to pragnienie uczynki dobra w świetle **Wiary-Nadziei-Miłości** jak również odrzucenie pokus i kłamliwej podpowiedzi zła, że to ono bezwzględnie panuje nad ludzkim życiem i decyduje o śmierci człowieka. Na świat przyszliśmy w bólu rodzenia naszej matki, jak również w bólu naszego życia rodzimy się z Ducha. Chęć odłączenia się od wpływu zła i podążanie za Słowem Bożym to początek rodzenia się z Ducha. Życie biologiczne człowieka powinno kończyć się naturalną śmiercią ciała po osiągnięciu pełnej dojrzałości duchowej (porównaj z rozdziałem "7 etapów - dni w życiu człowieka" na str. 163-167). Zło stara się jednak nie dopuścić do wzrostu oraz osiągnięcia dojrzałości naszego ducha w świetle Świętości i posyła w naszą stronę jeźdźców z "mieczem", "wagą" i "Otchłanią". Świadectwem "zabitych dla Słowa Bożego", są również dusze dzieci zabitych w łonie matki jak również dusze nieuleczalnie chorych i ułomnych. Zło przecięło mieczem, odważyło i starało się wrzucić do "Otchłani", to co Bóg powołał do życia w zdrowiu. Zło zniekształca, niszczy i powoduje cierpienie. Śmierć odcina dusze od ciała ale dusza żyje i jej głos rezonuje w Niebie i nie jest obojętny Bogu. Jak wynika z przytoczonego fragmentu objawienia św. Jana, dusze posiadające świadectwo "zabitych dla Słowa Bożego" trafiają w swojej duchowej wędrówce przed "ołtarz Boży", a nie do "Otchłani".

Jakie elementy konstrukcji duchowej człowieka stanowią pomoc w walce ze złem? Aby zbliżyć się do udzielenia odpowiedzi na to pytanie należy rozróżnić trzy podstawowe etapy działania zła. "Ziarno" jest Słowem Bożym i w sposób naturalny dzięki sakramentowi chrztu jest usposobione do wzajemności z Dobrem. Lecz pomimo tego że, "(...) zostaliśmy obleczeni w szatę chrzcielną, nie przestajemy jednak grzeszyć i odwracać się od Boga" - Katechizm 2839. W pierwszym etapie zło będzie próbowało więc otoczyć nasze "ziarno" by ograniczyć, a następnie odciąć je od kontaktów z duchową przestrzenią dobra. W drugim etapie działanie zła jest skierowane na naszą świadomość do której wprowadzamy nieprawdę, kłamliwe idee i pokusy. Następuje to przez naszą aktywność zmysłową za pośrednictwem ludzi z naszego otoczenia wcześniej poddanych i uległych działaniu zła oraz efektów - śladów ich działania. Można to porównać do skażenia naszej świadomości "wirusem" kłamstwa i pożądania. Rodzi się w nas pycha, a wola staje się zachłanna (związany z tym wariant działania zła opisałem na str. 14). Zło, próbuje ograniczyć naszą wolność i dostęp do prawdy oraz osłabia wytrwałość w jej poszukiwaniu, kierując naszą uwagę w stronę przyjemności i próżnej radości. W takich warunkach nasz duchowy wzrost jest spowalniany i ograniczany. Składniki rozszerzające: Bezinteresowność, Wiedza, Zaufanie, Poszanowanie, Sprawiedliwość i Miłosierdzie będą ułomne bądź nierozwinięte, a wszystkie łączniki osłabione lub bezsilne. Brak działania łączników spowoduje, że "ziarno dobra" będzie się rozpadało. Sytuacja taka sprzyja działaniu zła na naszą wolę bezpośrednio z otaczającej nas przestrzeni ducha. Zło przez powstałe w "ziarnie" rany czy też wyrwy może bezpośrednio dotykać naszą wolę omijając naszą świadomość. Świadomość jak to opisałem w części definicyjnej "ziarna" (na str.12) jest związana ze ścianami ziarna i stanowi dla naszej woli ochronną barierę. Otwór w konstrukcji to dziura w świadomości i rozszczelnienie naszego dobra. Sytuacja taka jest idealną dla zła, które ma możliwość wpływu na pole działania naszej woli bezpośrednio z otaczającej nas przestrzeni duchowej. Jest to trzeci etap działania zła, w którym stajemy się narzędziem w mocy zła nawet o tym nie wiedząc.

Oddziaływanie zła na naszą wolę może być przerwane przez łaskę Bożą jaką otrzymujemy przez przystąpienie do sakramentu pokuty i pojednania. Jednak całkowite uzdrowienie duchowe pomimo pokuty i pojednania wymaga czasu i wytrwałości w Dobrym, wówczas następuje gojenie ran. Zło jednak nigdy z nas nie zrezygnuje nawet gdy zostaje pokonane w etapie trzecim, gdyż wraca wtedy w swych zabiegach do etapu pierwszego. Działanie zła w etapie trzecim jest szczególnie groźne. Pomocne w tym przypadku są modlitwy ludzi, którym

nie jest obojętny los człowieka będącego narzędziem w mocy zła. Pomocne jest przyzwyczajenie odmawiania modlitwy porannej i wieczornej, rutyna regularnych spowiedzi i uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świętej. Przyzwyczajenia i dobre nawyki szczególnie mogą nam pomóc w sytuacjach gdy nie jesteśmy świadomi zagrożenia. Dobro rodzi dobro, dobre przyzwyczajenia zostały zrodzone w nas kiedyś przez dobro. Jeśli przywołujemy to dobro to Bóg łączy je z tym co jest teraz i możemy doznać wówczas działania Bożej łaski nawet gdy świadomie o to nie zabiegamy.

Świadectwo "zabitych dla Słowa Bożego" poucza nas o sile ludzkiej woli. Siłę tę podkreślają również Duchy Boże opisane na stronach 47-58. Zamieszczony na stronie 48 diagram, który jest "szkieletem" linii przenikania Ducha, ujawnia, że prawe jego ramię (4-8) jest w nim solidnie umocowane i wspierane, w przeciwieństwie do ramienia lewego (6-8), które wydaje się jedynie łączyć z rozumem (8), bez podpory serca (5).

Linie przenikania Ducha
(przypomnienie diagramu ze str. 48 - "Ziarno Naszego Dobra")

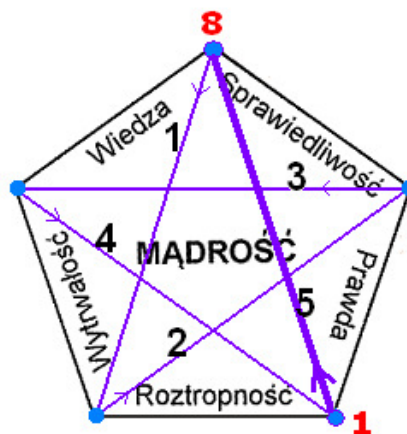
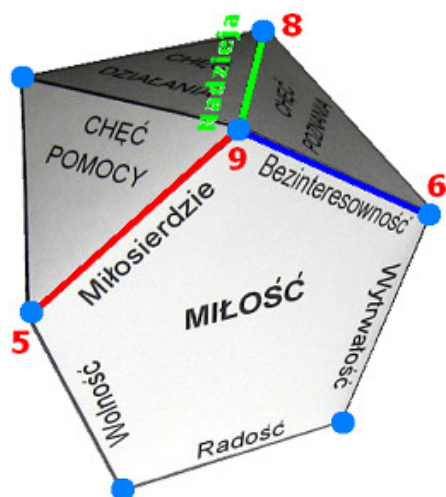
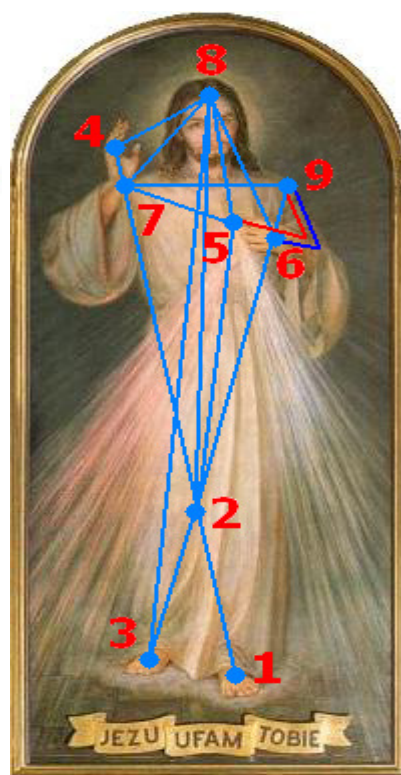
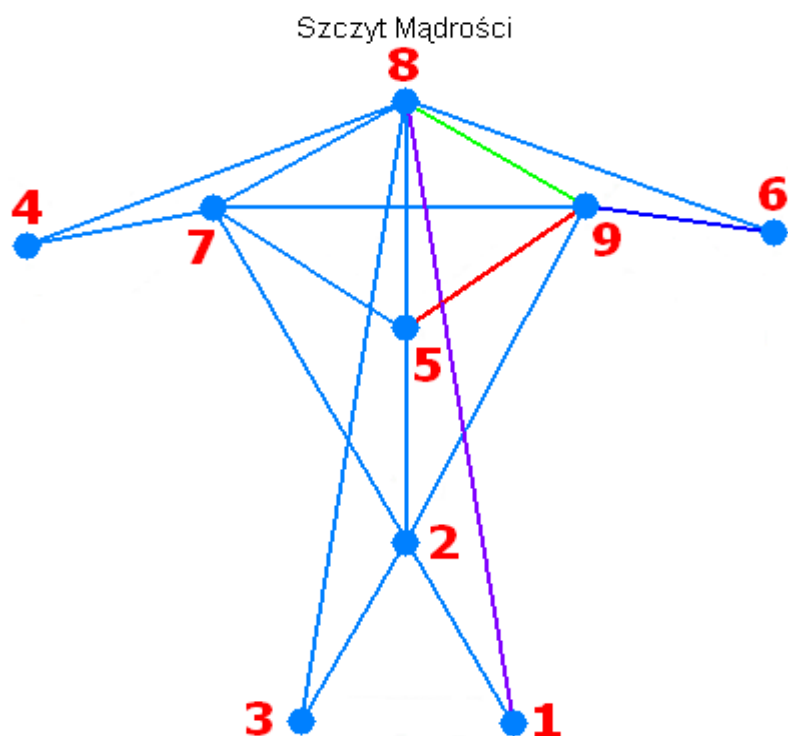
Linia przenikania Ducha	Łączone lub przenikane wierzchołki
- Miłości	9, 7, 2
- Radości	2, 3
- Pokoju	1, 7
- Cierpliwości	6, 8
- Wierności	7, 8, 2, 5
- Łagodności	8, 2, 3
- Ufności	8, 7, 4

Przyjmując, że prawe ramię reprezentuje wolę, a lewe moc (por. obraz Jezusa Miłosiernego) można zauważyć, że "szkielet" wskazuje na potencjał silnej woli człowieka ale mającej

ograniczoną ułomną moc w realizacji zamierzeń. Wolę ludzką można więc zwać lub złamać, co potwierdza działanie zła w etapie drugim i trzecim. Integralność naszego dobra możemy zachować jedynie w pierwszym etapie działania zła, gdy "wirusy" kłamstwa są wychwytywane i neutralizowane, a nasze ramie mocy jest wspierane zewnętrznym dobrem, mającym oparcie w Sercu Jezusa. O oparcie to musimy jednak wytrwale zabiegać w świetle **Wiary-Nadziei-Miłości** przez modlitwę i uczynki, które stanowią strumień łączności z Niebem. Strumień może płynąć wartkim potokiem ale może też wysychać gdy wysycha źródło w naszym sercu - gdy maleje moc serca. Musimy więc zabiegać o wsparcie naszej woli, świadomości i sumienia przez miłosierdzie Boże. Wskazuje na to ułożenie lewej ręki Jezusa na obrazie "Jezusa Miłosiernego", która łączy ramie mocy z Sercem Zbawiciela. Korzystając z Bożej pomocy budujemy mocne "ziarno dobra" z silnymi łącznikami miłości. Dodatkową ochronę otrzymujemy od Matki Bożej. Gdy rozważamy tajemnice Różańca, przywołujemy trzy gwiazdy - trzy tarcze Maryi i miecz dobra uczynków Jezusa, broniące nas przed działaniem zła (opis w punkcie Y). Również świadectwa świętych (strzały z łuku jeźdźca przemierzającego ludzkie dzieje na białym koniu) stanowią zaporę dla zła, trudną do pokonania. Rozszerzajmy więc ekran naszej świadomości, oświetlajmy go wiedzą o ich życiu i korzystajmy z ich wstawiennictwa przed Bogiem. Istotnym jest przy tym byśmy nieustannie zdobywali wiedzę i kształcili nasze umiejętności, bo prawda i talenty pochodzą od Boga i rozszerzają naszą świadomość, a przez nią **Nadzieja** staje się bardziej jasna i oświetla drogę **Wiary**, po której idziemy z **Miłością**. Wszystkie te czynniki przyczyniają się do wzmocnienia naszego duchowego "szkieletu", gdyż powodują, że staje się on symetryczny, a przez to konstrukcyjnie silny. Ilustruje to następny rysunek powstały przez uzupełnienie symetrii diagramu linii przenikania Ducha przez 4 linie przenikania mocy Bożej do "ziarna dobra". O sile naszej woli świadczą napięcia naszych pragnień. Realizując te pragnienia wykonujemy pracę w przestrzeni ducha, bo przemieszczamy nasze uczucia i myśli oraz rozszerzamy objętość "ziarna" zwiększając w ten sposób ekran świadomości. O naszej duchowej mocy świadczy jak szybko realizujemy pragnienia w uczynkach wydających owoce dobra. Gdy realizacja następuje w krótszym czasie wówczas można uważać, że nasze działanie wspierane jest większą mocą. Na rysunku zaznaczyłem 4 linie przenikania mocy Bożej:

1. Miłosierdzie Boże przenikające nasze Miłosierdzie.
2. Wstawiennictwo Świętych powodowane bezinteresowną miłością przenikającą naszą Bezinteresowność.
3. Opieka Matki Bożej stanowi główną podporę naszej Mądrości i osłania nas przed złem. Linia ta wynika z działania Matki Bożej jako Królowej Świata.
4. Opatrzność Boża - przenika linię Nadziei.

Wymienione linie przenikania mocy Bożej stanowią integralną część naszego duchowego szkieletu. Gdy potrafimy przyjąć moc Bożą i użyć ją w naszym działaniu wówczas szkielet naszego "ziarna" jest twardy i wytrzymały, a budujące się na nim ciało duchowe solidnie do niego przylega i wzrasta w Bożym świetle **Wiary-Nadziei-Miłości**. Gdy pomoc Bożą odrzucamy lub ją marnujemy to budujemy naszego ducha na szkielecie ułomnym, który narażony jest na pęknięcie i zawalenie po swojej lewej stronie. Jest to strona cechy Miłości, wierzchołek 9 jest jej szczytem. Ramię Miłości nie ma więc wsparcia w przestrzeni ducha, jest słabe i miękkie. Podobne ilustracje wpływu czynników zewnętrznych na integralność struktury można odnaleźć w świecie materialnym. Przykładem mogą być różne struktury występujące w łączeniu atomów węgla. Grafit jest miękki, a diament twardy. W obu tych materiałach łączone są jedynie atomy węgla, jednak własności tych materiałów zależą od rodzaju występującej w nich struktury połączeń determinowanej przez warunki fizyczne takie jak ciśnienie i temperatura w chwili ich tworzenia. Poza tym twardy diament może być przez nadanie mu odpowiedniego szlifowania zamieniony w wartościowy brylant.

5 – 9 Miłosierdzie Boże jest podporą mocy naszego działania.

6 – 9 Bezinteresowność - "kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie" (Apokalipsa 22:17). "Bracia moi, niech wiara wasza w Pana naszego Jezusa Chrystusa uwielbionego nie ma względu na osoby" (List św. Jakuba 2:1). "Jednego ci jeszcze brak: sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie; potem przyjdź i chodź ze Mną" (św. Łukasz 18:22, św. Marek 10:21). Ci co poszli za Jezusem to święci. **Wstawiennictwo Świętych** wspomaga ramieniu naszego działania.

1 – 8 Opieka Matki Bożej stanowi główną podporę naszej Mądrości i osłania nas przed złem. Połączenie wierzchołka 1 z 8 to piąta tajemnica chwalebna - ostatnia tajemnica Różańca: ukoronowanie Maryi na Królową Nieba i Ziemi (porównaj z opisem na str.79).

8 – 9 Nadzieja w Opatrzności Bożej. Podnosi ramię naszego działania w kierunku szczytu Mądrości.

Elementy "ziarna" wymienione w Katechizmie Kościoła Katolickiego

Model geometryczny, który używam, jest jedynie schematem połączeń ukazującym relacje występujące między składnikami - wartościami, które używamy do budowy dobra w przestrzeni ducha. Ziarno jest podstawową "cegielką" dobra w tej przestrzeni. Tych "cegiełek" jest wiele bo wielu jest ludzi dobrych. Przestrzeń ducha to nie tylko zbiór tych podstawowych "ziaren" w których życie wewnętrzne się kształtuje i rozwija, to również dynamiczne relacje między nimi, to indywidualne relacje między każdym z nich a Bogiem jak i relacje między nimi jako całością a Bogiem. Kościół to ogród w którym wzrastają nasze dusze, które są owocami naszego życia, a dojrzałe owoce mają w sobie dobre "ziarno".

W Konstytucji Apostolskiej "Fidei Depositum" ogłoszonej z okazji publikacji Katechizmu Kościoła Katolickiego, Papież Jan Paweł II napisał między innymi: *"Każdy katechizm powinien wiernie i w sposób uporządkowany przedstawiać nauczanie Pisma świętego, żywej Tradycji w Kościele i autentycznego Urzędu Nauczycielskiego, a także duchowe dziedzictwo Ojców, Doktorów i świętych Kościoła, by umożliwić lepsze poznanie misterium chrześcijańskiego i ożywienie wiary Ludu Bożego. **Musi brać pod uwagę wyjaśnienia nauki, które w ciągu dziejów Duch Święty wskazał Kościołowi. Konieczne jest także, by pomagał rozjaśniać światłem wiary nowe sytuacje i problemy, które w przeszłości nie istniały.***

Nowy Katechizm zawiera zatem rzeczy nowe i stare (por. Mt 13, 52), ponieważ wiara pozostaje zawsze ta sama, a zarazem jest źródłem wciąż nowego światła.

Aby spełnić ten podwójny wymóg, Katechizm Kościoła Katolickiego z jednej strony przejmuje "dawny", tradycyjny układ, zastosowany już w Katechizmie Piusa V, ujmując treść w czterech częściach: Wyznanie wiary (Credo); liturgia święta ze szczególnym uwypukleniem sakramentów; zasady chrześcijańskiego postępowania wyłożone na podstawie przykazań; wreszcie modlitwa chrześcijańska. Zarazem jednak treść jest często ujęta w "nowy" sposób, by odpowiadać na pytania stawiane przez naszą epokę.

Wszystkie cztery części są ze sobą wzajemnie powiązane: misterium chrześcijańskie jest przedmiotem wiary (część pierwsza); jest ono celebrowane i przekazywane przez czynności liturgiczne (część druga); jest obecne, by oświecać i umacniać dzieci Boże w ich działaniu (część trzecia); stanowi podstawę naszej modlitwy, której uprzywilejowaną formą jest "Ojciec nasz"; jest przedmiotem naszego błagania, uwielbienia i wstawiennictwa (część czwarta).

Sama liturgia jest modlitwą; wyznanie wiary znajduje właściwe miejsce w sprawowaniu kultu. Łaska, owoc sakramentów, jest niezbędnym warunkiem chrześcijańskiego postępowania, który nie może być zastąpiony, podobnie jak udział w liturgii Kościoła wymaga wiary. Jeśli wiara nie przejawia się w działaniu, jest martwa (por. Jk 2, 14-16) i nie może przynieść owoców życia wiecznego.

Czytając Katechizm Kościoła Katolickiego, można dostrzec przedziwną jedność Bożego misterium i Bożego zamysłu zbawienia, a także centralne miejsce Jezusa Chrystusa, Jednorodzonego Syna Bożego, który został posłany przez Ojca i za sprawą Ducha Świętego stał się człowiekiem w łonie Najświętszej Dziewicy Maryi, by być naszym Zbawicielem. Chrystus, który umarł i zmartwychwstał, jest zawsze obecny w swoim Kościele, zwłaszcza w sakramentach; jest źródłem wiary, wzorem chrześcijańskiego postępowania, Nauczycielem naszej modlitwy."

Zapoznając się z budową "ziarna dobra" można również zauważyć w jego konstrukcji liczne ślady tej *"przedziwnej jedności Bożego misterium i Bożego zamysłu zbawienia"*, które widoczne są w Katechizmie. Podział Katechizmu na cztery części ma swoje odbicie w czterech podstawowych kierunkach wskazania naszej woli na cztery obszary chęci występujące w "ziarnie" jakimi są Chęci: Wzajemności, Pomocy, Działania i Poznania. Ponieważ ludzka wola jest dynamicznym łącznikiem w przestrzeni duchowej działającym między obszarem Chęci Bycia i czterema Chęciami Działania, więc te cztery podstawowe kierunki działania naszej woli rodzą w naszej świadomości cztery Pragnienia: Wzajemności, Pomocy, Działania i Poznania. Przyporządkowanie wymienionych pragnień do poszczególnych części Katechizmu przedstawiam poniżej:

Część I - "Wyznanie Wiary" - "Credo" - Pragnienie Wzajemności człowieka z Bogiem

Część II - "Celebracja Misterium Chrześcijańskiego" - "liturgia święta ze szczególnym uwypukleniem sakramentów" - Pragnienie Pomocy człowiekowi

Część III - "Życie w Chrystusie" - "zasady chrześcijańskiego postępowania wyłożone na podstawie przykazań" - Pragnienie Działania na chwałę Boga

Część IV - "Modlitwa Chrześcijańska" - Pragnienie Poznania samego siebie i Boga.

Zaspokojenie tych Pragnień to nasze uczynki dobra *"przynoszące owoce życia wiecznego"*.

Jeśli nasza Chęć Bycia będzie otoczona uczuciem bycia z Bogiem wówczas nasza dusza wyrasta na *"ziemi żyznej"* z *"Przypowieści o Siewcy"*. Chęć Bycia staje się przez to *"Fundamentem"* naszego dobra *"którym jest Jezus Chrystus"* (Pierwszy List do Koryntian 3:10,11).

Katechizm jak czytamy we *"Wskazaniach praktycznych"* (werset 18) na stronie 14 (wydanie Pallottinum 1994): *"jest pomyślany jako organiczny wykład całej wiary katolickiej"*. Ze względu na to, że jest *"pomyślany"* jest więc tworem ludzkiego rozumu w odpowiedzi na głos Bożego Słowa docierającego do ludzkich serc na przestrzeni wieków. Nawiązując do budowy "ziarna dobra" można zauważyć, że Katechizm dotyczy wszystkich sfer utworzonych przez relacje:

- 1) życie wewnętrzne w "ziarnie" - działanie woli, budowa świadomości, czułość na głos sumienia,
- 2) "ziarno" - przestrzeń ducha; życie w przestrzeni duchowej dobra i zła,
- 3) "ziarno" - Bóg; życie w Duchu Świętym,
- 4) "ziarno" - "ziarno"; życie społeczne,
- 5) "ziarno" - Kościół; życie w Chrystusie,
- 6) Kościół - Bóg; życie w Ojcu,
- 7) Ojciec - Syn - Duch Święty; życie w Bogu.

Jakościowe relacje wewnątrz "ziarna" są inne niż w przestrzeni ducha, która ziarno otacza. Poszczególne części Katechizmu omawiają formy interakcji przestrzeni ducha z "ziarnem". O występowaniu tych interakcji świadczą zarówno ilościowe elementy wpisane w "ziarno" jak ich jakościowe wartości występujące w wielu omawianych w tej pracy wizjach religijnych, modlitwach i obietnicach Chrystusa oraz widoczne w konstrukcji "ziarna" kierunki działania siedmiu Duchów Boga opisane w rozdziale *"Linie przenikania Ducha"* (na str. 47-58). Bóg jest Bogiem żywym czułym na uczucia. Siedem Duchów Bożych to siedem uczuć łączących nas z Niebem. Te siedem uczuć modulujemy treścią naszych uczynków, modlitw, próśb i

dziękczynienia. Naszą główną intencją w tym działaniu powinno być otoczenie Boga chwałą, bo przecież tak jak naucza Katechizm już w pierwszym wersecie to *"Bóg nieskończenie doskonały i szczęśliwy, zamysłem czystej dobroci, w sposób całkowicie wolny, stworzył człowieka, by uczynić go uczestnikiem swego szczęśliwego życia. Dlatego w każdym czasie i w każdym miejscu jest On bliski człowiekowi. Powołuje go i pomaga mu szukać, poznawać i miłować siebie ze wszystkich sił. Wszystkich ludzi rozproszonych przez grzech zwołuje, by zjednoczyć ich w swojej rodzinie - w Kościele"*. Pragnienie otoczenia Boga chwałą dotyka wszystkich siedmiu Duchów Bożych i świadczy o naszej Chęci Wzajemności *"gdy dobrowolnie uznajemy Bożą miłość i powierzamy się swemu Stwórcy"* (por. Sobór Watykański II, Gaudium et spes, 19).

W części pierwszej w wersecie 26 Katechizm poucza, że: *"Wiara jest odpowiedzią człowieka daną Bogu, który mu się objawia i udziela, przynosząc równocześnie obfite światło człowiekowi poszukującemu ostatecznego sensu swego życia"*. W modelu "ziarna" - **Wierność** jest łącznikiem miłości związanym z podnoszącym składnikiem fundamentalnym budującym w nas dobro jakim jest Wolność. Wierność pojawia się również na szczycie cechy Pokoju jako owoc Ducha Świętego. W Pokoju sumienia odpowiadamy Bogu i jednocześnie dostrzegamy *"obfite światło"*, które jest dla nas darem Trójcy Świętej. Światło **Wiary-Nadziei-Miłości** oświeca "ziarno" od góry, bo rozpościera się nad naszą Chęcią Działania unosząc się nad szczytami: Pokoju, Mądrości i Miłości.

W części pierwszej w wersetach omawiających "Drogi prowadzące do poznania Boga" czytamy:

(31) - *"Człowiek stworzony na obraz Boga, powołany, by Go poznawać i miłować, szukając Boga, odkrywa pewne "drogi" wiodące do Jego poznania. Nazywa się je także "dowodami na istnienie Boga"; nie chodzi tu jednak o dowody, jakich poszukują nauki przyrodnicze, ale o "spójne i przekonujące argumenty", które pozwalają osiągnąć prawdziwą pewność. Punktem wyjścia tych "dróg" prowadzących do Boga jest stworzenie: świat materialny i osoba ludzka"*.

Konstrukcja "ziarna dobra" - połączenia i relacje między jego składnikami oraz oddziaływanie "ziarna" z przestrzenią duchową stanowią świadectwo logicznych powiązań, które nie wynikają z przypadku mieszania ludzkiej wiedzy i uczuć w tyglu dziejów ale są zadane człowiekowi już od samego początku jego historii. Elementy te wymagają jednak aktywacji i rozwoju w czasie naszego życia. Katalizatorem w procesie aktywacji wartości budujących dobro jest Boże światło oświecające naszą duszę z okna **Wiary-Nadziei-Miłości**, a ich wzrost jest uzależniony od naszej woli, świadomości i sumienia. Wzrost ten zachodzi w przestrzeni wolności i atmosferze prawdy przy wytrwałym wsparciu Bożej łaski i Bożego miłosierdzia. W czasie naszej wędrówki duchowej związanej z ziemskim życiem cztery rodzaje Bożej pomocy w sposób bezpośredni lub pośredni działają na integralne części naszego duchowego szkieletu. Wyliczyłem je w rozdziale "Linie przenikania mocy Bożej" (na str. 219-225). Są to: miłosierdzie Boże (por. Katechizm 210, 211, 1846, 2862), opieka Matki Bożej (por. Katechizm 968, 969), wstawiennictwo Świętych (por. Katechizm 956) i opatrność Boża (por. Katechizm 302-314, 2547, 2830). Drogę duchową człowieka wynikającą z analizy budowy "ziarna", a prowadzącą nas na szczyt "góry przemienienia" opisałem w punkcie Z.

(32) - *"Świat: biorąc za punkt wyjścia ruch i stawanie się, przygodność, porządek i piękno świata, można poznać Boga jako początek i cel wszechświata"*.

Elementy te dostrzegalne są w materialnej budowie Wszechświata i opisywane przy pomocy wielu modeli matematycznych. Przedstawione w pracy uporządkowanie stałych matematycznych i ich relacje do istniejących stosunków i oddziaływań między podstawowymi elementami świata w skali atomowej i kosmicznej świadczy o zamierzonym,

inteligentnym i nieprzypadkowym autorstwie budowy Wszechświata. Przedstawione w pracy przykłady (na str. 124-151) w odniesieniu do budowy Układu Słonecznego i występującej w jego obrębie sfery życia świadczą o Autorze. Świadczą o Autorze tym bardziej, że zostały odczytane z religijnego dzieła artystycznego powstałego wiele wieków temu, w czasach kiedy ludzie nie dysponowali omawianą wiedzą.

(33) - *"Człowiek: zadaje sobie pytanie o istnienie Boga swoją otwartością na prawdę i piękno, swoim zmysłem moralnym, swoją wolnością i głosem sumienia, swoim dążeniem do nieskończoności i szczęścia. W tej wielorakiej otwartości dostrzega znaki swojej duchowej duszy. Załączek wieczności, który w sobie nosi, nie może być sprowadzany do samej tylko materii - jego dusza może mieć początek tylko w Bogu".*

"Ziarno" jest plonem zasiewu Bożego Słowa na glebie naszego biologicznego życia. Ze względu na to, że siewcą jest Bóg, "ziarno" staje się załączkiem wieczności, jest arką naszego ducha do życia w Niebie.

(34) - *"Świat i człowiek świadczą o tym, że nie mają w sobie ani swej pierwszej zasady, ani swego ostatecznego celu, ale uczestniczą w Byciu samym w sobie, który nie ma ani początku, ani końca. W ten sposób tymi różnymi "drogami" człowiek może dojść do poznania istnienia rzeczywistości, która jest pierwszą przyczyną i ostatecznym celem wszystkiego, "a którą wszyscy nazywają Bogiem".*

Dokonana w pracy analiza wizji Trójcy Świętej (na str. 95-100), jakiej doznała przebywająca w klasztorze, w Tuy wizjonerka z Fatimy siostra Łucja ujawniła w nawiązaniu do konstrukcji "ziarna" zgodny z powyższą myślą wniosek, że Bóg jest Bytem nie mającym Chęci Bycia, odczuwanej i rozumianej w sensie ludzkim. On istnieje i jest, nie może przestać być. *"Odpowiedział Bóg Mojżeszowi <<JESTEM, KTÓRY JESTEM>>"* - (Księga Wyjścia 3:14). Wola Boża może dotknąć każdego punktu przestrzeni i każdego bytu i wiązać z nim Bożą Chęć Działania. Innymi słowy Jego Duch przenika cały Wszechświat, a Jego być w naszym, ludzkim odczuciu oznacza działać. Przypuszczam, że potwierdzenia tej tezy można się doszukiwać w oddaniu Ojcu przez Syna Człowieczego swojego być za nasze grzechy.

(35) - *"Władze człowieka uzdalniają go do poznania istnienia osobowego Boga. Aby jednak człowiek mógł zbliżyć się do Niego, Bóg zechciał objawić mu się i udzielić łaski, by mógł przyjąć to objawienie w wierze. Dowody na istnienie Boga mogą jednak przygotować człowieka do wiary i pomóc mu stwierdzić, że wiara nie sprzeciwia się rozumowi ludzkiemu".*

Zawarta w powyższym wersecie myśl jest w pełni zgodna z treściami, które przedstawiam w "Ziarnie Naszego Dobra". Często używane przez ludzi porównanie Boga do "doskonałego, wszechwiedzącego i wszechmogącego intelektu", jest jedynie fragmentarycznym obrazem Jego osoby. Bóg nade wszystko jest źródłem i odbiorcą uczuć. Świadczy o tym siedem Duchów Bożych, o których św. Jan pisze w Apokalipsie (4:5), że są "ognistymi lampami przed tronem Boga". Bóg objawił swoje Serce św. Małgorzacie Marii Alacoque i pouczył ją słowami: *"Moje Boskie Serce płonie tak wielką miłością ku ludziom, że nie może utrzymać dłużej tych gorejących płomieni, zamkniętych w moim łonie".* Uczucia są "falą nośną" naszych pragnień, na które Bóg z głębi swojego Serca odpowiada łaską i miłosierdziem.

W pracy omawiam mękę i zmartwychwstanie Chrystusa. Treści te wiążą się z pierwszą częścią Katechizmu, z rozdziałem pt. "Wierzę w Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego". Przedstawiam również treści, które są obecne w pierwszej części Katechizmu w rozdziale pt. "Wierzę w Ducha Świętego", gdy omawiam: związki Różańca z "ziarnem", moc 7 Duchów Bożych ukazanych przez Serce Matki Bożej, objawienie "Zwycięskiej Królowej Świata", oraz "Kaliski obraz Świętej Rodziny" i ikonę "Matki Boskiej Częstochowskiej".

W wersecie 27 czytamy: *"Pragnienie Boga jest wpisane w serce człowieka, ponieważ został on stworzony przez Boga i dla Boga"*. Bóg wyposażył człowieka we wszystkie niezbędne składniki duchowe, które budują w naszej świadomości pragnienie Boga i ukazują kierunki działania ludzkiej woli by spełnić to pragnienie. Składniki te wyliczyłem w części definicyjnej.

Dla przypomnienia są to:

- Trzy cechy podstawowe: Miłość, Mądrość i Pokój.
- 5 Chęci: Chęć Bycia, Chęci Poznania, Chęć Wzajemności, Chęć Pomocy i Chęć Działania.
- 12 składników fundamentalnych: Roztropność, Porządek, Radość, Wytrwałość, Wolność, Prawda, Bezinteresowność, Zaufanie, Poszanowanie, Wiedza, Sprawiedliwość, Miłosierdzie.
- 15 łączników miłości: Cierpliwość, Łaskawość, Życzliwość, Umiarkowanie, Pokorność, Skromność, Zgodność, Łagodność, Przebaczenie, Uczciwość, Szczerłość, Wierność, Ufność, Serdeczność, Mężność.
- Łączymy się z Bogiem dzięki działaniu 7 Duchów Bożych, które przenikają przestrzeń duchową i *"płoną przed tronem"* Boga (por. Apokalipsa 4:5).

Rozwój i wzrost składników "ziarna" wspomagany jest przez:

- Przykazania Boże (Księga Wyjścia 20:2-17).
- Błogosławieństwa Chrystusa (św. Mateusz 5:3-12).
- Owoce i charyzmaty Ducha Świętego (Listy: do Galatów 5:22,23; do Koryntian I,12:8-10).
- Łaskę i miłosierdzie Boże (Katechizm 210, 211).
- Boże światło Wiary-Nadziei-Miłości oświecające wolę, świadomość i sumienie (Kat.1813).
- Uczuciową łączność z Bogiem przez 7 Duchów Bożych (Apokalipsa 5:6).
- Opiekę Matki Bożej (Katechizm 969, 970).
- Wstawiennictwo świętych (Katechizm 956).
- Siedem Sakramentów Kościoła (Katechizm 1117, 1121).
- Modlitwę, *"Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego"* (List św. Jakuba 5:16).
- Poszukiwanie Boga - *"... w rzeczywistości jest On niedaleko od każdego z nas. Bo w Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy"* (Dzieje Apostolskie 17:27,28). *"Kościół naucza, że jedyne i prawdziwe Boga, naszego Stwórcę i Pana, można poznać w sposób pewny przez pośrednictwo Jego dzieł, za pomocą naturalnego światła rozumu"*, (Katechizm 47). Owocem tej nauki jest przedstawiana w prezentowanej pracy struktura ludzkiego dobra przy pomocy modelu "Ziarna Naszego Dobra". Poszukując Boga świadomie zaglądamy do wnętrza naszej duszy i rozpoznajemy w niej ślady zostawione przez Ducha Świętego. Uczulamy się na głos sumienia, poznajemy samych siebie i odnajdujemy Nadzieję jaśniejącą w mocy Opatrzności Bożej.
- Zdobywanie wiedzy i umiejętności - *"Każdemu bowiem, kto ma będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma"* (św. Mateusz 25:29).
- Uczynki dobra - *"wiera bez uczynków jest bezowocna"* (List św. Jakuba 2:20).
- Życie rodzinne i społeczne (Katechizm 1882).
- Spełnianie codziennych obowiązków - *"aby pracując własny chleb jeść"* (por. Drugi List św. Pawła do Tesaloniczan 3:12).
- Pracę nad kontrolą emocji - *"Ci zaś [temu] bluźnią, czego nie znają; co zaś w przyrodzony sposób spostrzegają jak bezrozumne zwierzęta, to obracają ku własnemu zepsuciu"* (List św. Judy 10).
- Pielęgnowanie uczuć - *"Dobrego depozytu strzeż z pomocą Ducha Świętego, który w nas mieszka"* (Drugi List św. Pawła do Tymoteusza 1:14).
- Refleksję nad nabytym doświadczeniem życiowym i posiadaną wiedzą - *"Uważajcie na siebie, abyście nie utracili tego, coście zdobyli pracą, lecz żebyście otrzymali pełną zapłatę"* (Drugi List św. Jana 8).

Sakramenty Kościoła, omawiane są w drugiej części Katechizmu. W wersecie 1210 czytamy: *"Sakramenty Nowego Prawa zostały ustanowione przez Chrystusa. Jest ich siedem: chrzest, bierzmowanie, Eucharystia, pokuta, namaszczenie chorych, sakrament święceń i małżeństwo. Sakramenty te obejmują wszystkie etapy i wszystkie ważne momenty życia chrześcijanina: sprawiają narodzenie i rozwój chrześcijańskiego życia wiary, uzdrowienie i dar posłania. Widać w tym pewne podobieństwo, jakie istnieje między etapami życia naturalnego a etapami życia duchowego"*. Siedem Sakramentów Kościoła wynika z działania woli i mocy Bożej. Uważam, że każdy z nich jest wspomagany przez wszystkie *"siedem lamp ognistych, które są siedmiu Duchami Boga"* (Apokalipsa 4:5), jednak każdy sakrament oddzielnie jest w szczególny sposób oświetlany i przenikany przez jednego Ducha Bożego.

1. Sakrament chrztu - szczególnie oświetla Duch Wiary

- *"Apostołowie i ich współpracownicy udzielają chrztu każdemu, kto wierzy w Jezusa: Żydom bojącym się Boga i poganom. Chrzest zawsze wiąże się z wiarą: "Uwierz w Pana Jezusa, a zbawisz siebie i swój dom" - oświadcza św. Paweł strażnikowi w Filippi. Opowiadanie mówi dalej: "Natychmiast przyjęł chrzest wraz z całym swym domem" (Dz 16, 31-33)"*- Katech. 1226.

2. Sakrament bierzmowania - szczególnie oświetla Duch Ufności

- *"Przez namaszczenie bierzmowany otrzymuje "znamię", pieczęć Ducha Świętego. (...) Pieczęć Ducha Świętego jest znakiem całkowitej przynależności do Chrystusa i trwałego oddania się na Jego służbę, a także znakiem obietnicy opieki Bożej podczas wielkiej próby eschatologicznej"* - Katechizm 1295,1296

- *"Kandydat do bierzmowania, który osiągnął wiek używania rozumu, powinien złożyć wyznanie wiary, być w stanie łaski i mieć intencję przyjęcia tego sakramentu. Powinien też być przygotowany do podjęcia zadania ucznia i świadka Chrystusa we wspólnocie Kościoła oraz w sprawach doczesnych."* - Katechizm 1319

Powyższe cytaty świadczą o potrzebie ufnego otwarcia serca i rozumu przez osobę przyjmującą ten sakrament.

3. Sakrament Eucharystii - szczególnie oświetla Duch Miłości

- *"Chrystus umiłował swych, do końca ich umiłował. Wiedząc, że nadeszła godzina przejścia z tego świata do Ojca, podczas wieczerzy umył uczniom nogi i dał im przykazanie miłości. Zostawiając im dowód tej miłości, nie chcąc oddalić się nigdy od swoich oraz czyniąc ich uczestnikami swojej Paschy, Jezus ustanowił Eucharystię jako pamiątkę swej Męki i Zmartwychwstania, którą polecił Apostołom celebrować aż do swego powtórnego przyjścia"* - Katechizm 1337.

- *"Ponieważ Eucharystia jest pamiątką Paschy Chrystusa, jest ona także ofiarą. Charakter ofiarny ukazuje się już w słowach jej ustanowienia: "To jest Ciało moje, które za was będzie wydane" i "Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana" (Łk 22, 19-20). W Eucharystii Chrystus daje to samo ciało, które wydał za nas na krzyżu, tę samą krew, którą wylał "za wielu... na odpuszczenie grzechów" (Mt 26, 28)"* - Katechizm 1365.

Wiedząc, że Eucharystia jest ofiarą pamiętajmy o słowach Chrystusa, które zapisał św. Jan (15:12,13): *"To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich"*. Eucharystię przenika Duch Miłości.

4. Sakrament pokuty i pojednania - szczególnie oświetla Duch Łagodności

- *"Ci zaś, którzy przystępują do sakramentu pokuty, otrzymują od miłosierdzia Bożego przebaczenie zniewagi wyrządzonej Bogu i równocześnie dostępują pojednania z Kościołem, któremu, grzesząc, zadali ranę, a który przyczynia się do ich nawrócenia miłością, przykładem i modlitwą"* - Katechizm 1422.

5. Sakrament namaszczenia chorych - szczególnie oświetla **Duch Pokoju**

- "Szczególny dar Ducha Świętego. Pierwszą łaską sakramentu namaszczenia chorych jest łaska umocnienia, pokoju i odwagi, by przezwyciężyć trudności związane ze stanem ciężkiej choroby lub niedołęstwem starości. Ta łaska jest darem Ducha Świętego, który odnawia ufność i wiarę w Boga oraz umacnia przeciw pokusom złego ducha, przeciw pokusie zniechęcenia i trwogi przed śmiercią. Wsparcie Pana przez moc Jego Ducha ma prowadzić chorego do uzdrowienia duszy, a także do uzdrowienia ciała, jeśli taka jest wola Boża. ponadto, "jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone" (Jk 5,15)" - Katechizm 1520.

6. Sakrament święceń - szczególnie oświetla **Duch Cierpliwości**

- "Sakrament święceń jest sakramentem, dzięki któremu posłanie, powierzone przez Chrystusa Apostołom, nadal jest spełniane w Kościele aż do końca czasów. Jest to więc sakrament posługi apostołowskiej. Obejmuje on trzy stopnie: episkopat, prezbiterat i diakonat" - Katechizm 1536.

7. Sakrament małżeństwa - szczególnie oświetla **Duch Radości**

- "Pismo święte zaczyna się od opisu stworzenia mężczyzny i kobiety na obraz i podobieństwo Boże, a kończy wizją "Godów Baranka" (Ap 19, 7. 9)" - Katechizm 1602.

- "Źródłem tej łaski jest Chrystus. (...) W radościach ich miłości i życia rodzinnego daje im już tutaj przedsmak uczt Godów Baranka: Jakże potrafię wysłowić szczęście tego małżeństwa, które wiąże Kościół, Ofiara eucharystyczna umacnia, a błogosławieństwo pieczętuje, aniołowie ogłaszają, a Ojciec potwierdza?... Cóż za jarzmo dwojga wiernych złączonych w jednej nadziei, jednym dochowaniu wierności, w jednej służbie! Oboje są dziećmi tego samego Ojca i oboje wspólnie służą; nie ma pomiędzy nimi podziału ani co do ciała, ani co do ducha. Owszem, są prawdziwie dwoje w jednym ciele, a gdzie jest jedno ciało, jeden też jest duch" - Katechizm 1642.

- "Chrześcijański dom rodzinny jest miejscem, gdzie dzieci otrzymują pierwsze głoszenie wiary. Dlatego dom rodzinny słusznie jest nazywany "Kościołem domowym", wspólnotą łaski i modlitwy, szkołą cnót ludzkich i miłości chrześcijańskiej" - Katechizm 1666.

Dom chrześcijański powinien być domem radości.

W części trzeciej Katechizmu pt. "Życie w Chrystusie" wymienione są wartości występujące w konstrukcji "ziarna". Ludzkie dobro wyrasta na "Ciele Chrystusa". Przez wiarę i w wierze dojrzewa i spełnia się. Wnętrze "ziarna" jest więc oświetlane Bożym światłem jaśniejącym z "okna otwartego w Niebie": **Wiary - Nadziei - Miłości** z trzech cnót teologicznych opisanych w Katechizmie w wersetach 1812-1829. Cnoty teologiczne łączą się z naszym "ziarnem" ale jednocześnie unoszą się nad nim wspomagając nas w działaniu zgodnie do "zasady chrześcijańskiego postępowania" i wskazują drogę do Nieba. Są to cnoty, które mamy do dyspozycji ale nigdy nie jesteśmy w stanie ich spełnić tzn. wprowadzić do wnętrza naszego "ziarna", bo mają nieskończoną głębię. Są one darem Trójcy Świętej. Darem i jednocześnie niezbędnym narzędziem do budowy dobra. Bez tego światła rośniemy jak grzyby, przy ziemi kosztem "soków wyciskanych" z innych.

W Katechizmie wymienione są i opisane w wersetach 1805-1809 cztery cnoty moralne, które ze względu na kluczową rolę jaką odgrywają nazywa się cnotami kardynalnymi. Są nimi: **roztropność, sprawiedliwość, męstwo i umiarkowanie**. Zawarte jest również pouczenie, że "wszystkie inne (cnoty moralne) grupują się wokół nich". Cnoty kardynalne występują w konstrukcji "ziarna":

- **Roztropność** jest podstawowym składnikiem w "ziarnie", stanowi podstawę Mądrości.
- **Sprawiedliwość** jest składnikiem rozszerzającym, który łączy się ze szczytem Mądrości i z Prawdą będącą składnikiem podnoszącym Mądrości i Pokoju.
- **Męstwo (Mężność)** jest łącznikiem podnoszącym, razem z Wytrwałością łączy Miłość z Mądrością.
- **Umiarkowanie** jest łącznikiem rozszerzającym spajającym Miłość z Chęcią Poznania.

Czytając werset 1825 Katechizmu znajdujemy "Hymn do Miłości" św. Pawła. Hymn ten definiuje **15 łączników miłości** (zaznaczone na pomarańczowo), które wiążą nasze dobro w przestrzeni "ziarna". Opisałem to w części definicyjnej pracy jak również przypomniałem na stronie 190 w rozdziale pt.: "Piętnaście Modlitw na podstawie objawień świętej Brygidy Szwedzkiej".

(1) **Cierpliwość - Wiedza**

Porównanie - Drugi List do Tymoteusza, 4:2 - *"głoś naukę, nastawaj w porę, nie w porę, [w razie potrzeby] wykaż błąd, poucz, podnieś na duchu z całą cierpliwością, ilekroć nauczasz"*.

(2) **Łaskawość - Miłosierdzie**

Porównania:

- Księga Kapłańska 19:17,18 - *"Nie będziesz żywił w sercu nienawiści do brata. Będziesz upominał bliźniego, aby nie zaciągnął winy z jego powodu. Nie będziesz szukał pomsty, nie będziesz żywił urazy do synów twego ludu, ale będziesz miłował bliźniego jak siebie samego. Ja jestem Pan!"*
- Psalm 111(110):4 - *"Pan jest miłosierny i łaskawy"*
- Św. Mateusz 5:7 - *"Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią"*.
- Św. Mateusz 9:13 - *"Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników"*.

(3) **Życzliwość - Sprawiedliwość**

Porównanie - Katechizm 1836 - *"Sprawiedliwość polega na stałej i trwałej woli oddawania Bogu i bliźniemu tego, co im się należy."*

(4) **Umiarkowanie - Bezinteresowność**

Porównanie - Katechizm 1809 - *"Umiarkowanie jest cnotą moralną, która pozwala opanować dążenie do przyjemności i zapewnia równowagę w używaniu dóbr stworzonych. Zapewnia panowanie woli nad popędami i utrzymuje pragnienia w granicach uczciwości. Osoba umiarkowana kieruje do dobra swoje pożądaniami zmysłowe, zachowuje zdrową dyskrecję i "nie daje się uwieść... by iść za zachciankami swego serca" (Syr 5, 2)"*.

(5) **Pokorność - Miłość**

Porównania:

- św. Jan, 13:1-20 - *"Miłość i pokora Syna Bożego"*
- św. Jan, 13:34 - *"Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie"*.

(6) **Skromność - Porządek**

Porównanie - św. Łukasz 14:7-11 - *"Potem opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: «Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by czasem ktoś znakomitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: "Ustąp temu miejsca!"; i musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce."*

Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. Wtedy przyjdzie gospodarz i powie ci: "Przyjacielu, przesiądź się wyżej!"; i spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony»".

(7) Zgodność - Zaufanie

Porównania:

- Pierwszy List św. Jana 2:27,28 - *"Co do was, to namaszczenie, które otrzymaliście od Niego, trwa w was i nie potrzebujecie pouczenia od nikogo, ponieważ Jego namaszczenie poucza was o wszystkim. Ono jest prawdziwe i nie jest kłamstwem. Toteż trwajcie w nim tak, jak was nauczył. Teraz właśnie trwajcie w Nim, dzieci, abyśmy, gdy się zjawi, mieli w Nim ufność i w dniu Jego przyścia nie doznali wstydu".*
- Pierwszy List św. Jana 5:14 - *"Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych prośb zgodnych z Jego wolą".*

(8) Łagodność - Radość

Porównanie - List do Filipian 4:4,5 - *"Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność: Pan jest blisko!"*

(9) Przebaczenie - Poszanowanie

Porównanie - św. Łukasz rozdział 15 - "Boże Przebaczenie": "Zaginiona owca", "Zgubiona drachma", "Syn marnotrawny".

(10) Uczciwość - Roztropność

Porównanie - Psalm 119(118):104 - *"Z Twoich przykazań czerpię roztropność, dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej".*

(11) Szczerłość - Prawda

Porównanie - List do Galatów 2:11-14 - *"Gdy następnie Kefas przybył do Antiochii, otwarcie mu się sprzeciwiłem, bo na to zasłużył. Zanim jeszcze nadeszli niektórzy z otoczenia Jakuba, brał udział w posiłkach z tymi, którzy pochodzili z pogaństwa. Kiedy jednak oni się zjawili, począł się usuwać i trzymać się z dala, bojąc się tych, którzy pochodzili z obrzezania. To jego nieszczerze postępowanie podjęli też inni pochodzenia żydowskiego, tak że wciągnięto w to udawanie nawet Barnabę. Gdy więc spostrzegłem, że nie idą słuszną drogą, zgodną z prawdą Ewangelii, powiedziałem Kefasowi wobec wszystkich: «Jeżeli ty, choć jesteś Żydem, żyjesz według obyczajów przyjętych wśród pogan, a nie wśród Żydów, jak możesz zmuszać pogan do przyjmowania zwyczajów żydowskich?»"*

(12) Wierność - Wolność

Porównanie - List do Galatów 2:4-5 - *"A było to w związku z tym, że na zebranie weszli bezprawnie fałszywi bracia, którzy przyszli podstępnie wybadać naszą wolność, jaką mamy w Chrystusie Jezusie, aby nas ponownie pogrążyć w niewolę. Na żądane przez nich ustępstwo zgoła się jednak nie zgodziliśmy, aby dla waszego dobra przetrwała prawda Ewangelii".*

(13) **Ufność - Wiara**

Porównanie - św. Mateusz 9:20-22 - *"Wtem jakaś kobieta, która dwanaście lat cierpiała na krwotok, podeszła z tyłu i dotknęła się frędzli Jego płaszcza. Bo sobie mówiła: Żebym się choć Jego płaszcza dotknęła, a będę zdrowa. Jezus obrócił się, i widząc ją, rzekł: «Ufaj, córko! Twoja wiara cię ocaliła». I od tej chwili kobieta była zdrowa".*

(14) **Serdeczność - Nadzieja**

Porównanie - Katechizm 1818 - *"Cnota nadziei odpowiada dążeniu do szczęścia, złożonemu przez Boga w sercu każdego człowieka; podejmuje ona te oczekiwania, które inspirują działania ludzi; oczyszcza je, by ukierunkować je na Królestwo niebieskie; chroni przed zwątpieniem; podtrzymuje w każdym opuszczeniu; poszerza serce w oczekiwaniu szczęścia wiecznego. Żywa nadzieja chroni przed egoizmem i prowadzi do szczęścia miłości."*

(15) **Mężność - Wytrwałość**

Porównania:

- św. Łukasz 21:12-19 - *"Lecz przed tym wszystkim podniosą na was ręce i będą was prześladować. Wydadzą was do synagog i do więzień oraz z powodu mojego imienia wlec was będą do królów i namiestników. Będzie to dla was sposobność do składania świadectwa. Postanówcie sobie w sercu nie obmyślać naprzód swej obrony. Ja bowiem dam wam wymowę i mądrość, której żaden z waszych prześladowców nie będzie się mógł oprzeć ani się sprzeciwić. A wydawać was będą nawet rodzice i bracia, krewni i przyjaciele i niektórych z was o śmierć przyprawia. I z powodu mojego imienia będziecie w nienawiści u wszystkich. Ale włos z głowy wam nie zginie. Przez swoją wytrwałość ocalicie wasze życie".*

- Katechizm 1837 - *"Męstwo zapewnia wytrwałość w trudnościach i stałość w dążeniu do dobra."*

W wersecie 1891 Katechizm wymienia **siedem darów Ducha Świętego**: mądrość, rozum, rada, męstwo, umiejętność, pobożność i bojaźń Bożą. Niemal w tym samym brzmieniu odnajdujemy wyliczenie tych darów w Księdze Izajasza w rozdziale jedenastym (11:1,2) dotyczącym prorocstwa o przyjściu Mesjasza, Króla sprawiedliwego: *"I wyrosnie różdżka z pnia Jessego, wypuści się odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej"*. Jednak w tekstach czterech Ewangelii nie mamy w sposób bezpośredni przywołania tego wyliczenia. Uważam, że **dary te wynikają z trzech pierwszych charyzmatów Ducha Świętego** wymienionych przez św. Pawła w Pierwszym Liście do Koryntian (12:8-10), którymi są: dar mądrości słowa, dar umiejętności poznawania oraz dar wiary. W "ziarnie" charyzmaty te wiążą się z obszarami naszych Chęci: Pomocy, Wzajemności i Poznania w okolicy wierzchołków wyższych - drugiego poziomu (opis na str. 22 i 23).

W wersecie 1832 wyliczone jest według tradycji przyjętej w Kościele **12 owoców Ducha Świętego**: miłość, wesele, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wspaniałomyślność, łaskawość, wierność, skromność, wstrzemięźliwość, czystość i podany jest odnośnik - Ga 5,22-23 Wulg. Jednak "Pismo Święte, Starego i Nowego Testamentu", wydane przez Pallottinum w Liście do Galatów św. Pawła 5:22-23 wymienia jedynie 9 owoców Ducha Świętego: **miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność,**

łagodność i opanowanie. To zestawienie przytacza Katechizm w wersecie 736 i takie właśnie uwzględniłem w konstrukcji "ziarna" (str. 28 i 29). Dodatkowym śladem świadczącym o tym, że opanowanie jest istotnym owocem Ducha Świętego, są słowa zapisane w wersecie 377 Katechizmu: *"Władanie" światem, które Bóg od początku powierzył człowiekowi (Księga Rodzaju 1:28-30) urzeczywistniało się przede wszystkim w samym człowieku jako panowanie nad sobą. Człowiek był nieskazitelny i uporządkowany w swoim byciu, ponieważ był wolny od potrójnej pożądlivosti (por. Pierwszy List św. Jana 2:16), która poddaje go przyjemnościom zmysłowym, pożądaniu dóbr ziemskich i afirmacji siebie wbrew nakazom rozumu*". Wydaje się więc, że **opanowanie jest jednym z "trudniejszych" w nas do ukształtowania owoców Ducha Świętego** i dlatego owoc ten wiąże ze szczytowym wierzchołkiem cechy Miłości w "ziarnie dobra" (wierzchołek 9). Chciałbym przypomnieć, że z wierzchołkiem tym łączę przykazania Boże: 9 i 10 które wiążą się z "pożądaniem", jak również w wierzchołek ten wpisuje się dziewięć błogosławieństw Chrystusa związane z "afirmacją siebie". Opanowanie może wskazywać na wstrzeźliwość - owoc wyliczony w Katechizmie. Radość można wiązać z weselem. **Łaskawość i Skromność** są łącznikami miłości w konstrukcji "ziarna". Wspaniałomyślność i czystość wydają się być składnikami pochodnymi w budowie "ziarna", które świadczą o integralności budowy "ziarna", a przez to o jego odporności na działanie zła - odporności na zepsucie i zniszczenie. Wynikają one z oddziaływania 12 składników fundamentalnych i 15 łączników miłości w świetle daru **Wiary - Nadziei-Miłości**. Do składników pochodnych zaliczam również szczęście i odpowiedzialność, wartości omawiane w Katechizmie w rozdziałach: pierwszym i drugim części trzeciej. Uważam, że **szczęście wiąże się ze świadomym stanem naszego ducha trwałej Radości w Prawdzie**; zaznaczyłem to w punkcie Z. Odpowiedzialność zaś wynika z Roztropnego używania Wolności. Wolność w konstrukcji "ziarna" jest składnikiem podnoszącym ludzkiego ducha w stronę światła **Wiary-Nadziei-Miłości**. Prawdę, Wolność i Wytrwałość zaliczam tak jak opisałem to w części definicyjnej do składników podnoszących w "ziarnie". Jest to zbieżne z pouczeniem zawartym w Katechizmie, w wersecie 1731 - *"Wolność jest w człowieku siłą wzrastania i dojrzewania w prawdzie i dobru; osiąga ona swoją doskonałość, gdy jest ukierunkowana na Boga, który jest naszym szczęściem"*.

Dziewięć błogosławieństw Chrystusa zapisanych przez św. Mateusza (5:3-12) przytacza Katechizm w części trzeciej, w wersecie 1716, a w dziale drugim omawiane jest 10 przykazań Bożych. Dziewięć owoców Ducha Świętego, 9 błogosławieństw Chrystusa i 10 przykazań Ojca łączę z wierzchołkami "ziarna". Wierzchołki są w przestrzeni ducha wyróżnionymi obszarami, w które sposób szczególny wpisuje się wola i moc Boża. Między nimi rozciągają się obszary wyznaczające składniki -wartości przy pomocy, których budujemy dobro. Pragnę zaznaczyć, że pomiędzy wpisywaniem w wierzchołki, a przenikaniem mocy Bożej omówionej w rozdziale "Linie przenikania mocy Bożej" istnieje różnica rodzaju oddziaływania. Moc Boża wpisana w wierzchołki wspomaga naszej woli gdy wola dotyka te wierzchołki - odczytuje je, natomiast moc Boża, która przenika do wnętrza "ziarna" przez wcześniej wymienione cztery linie przenikania mocy Bożej, wspomaga naszej woli w czasie jej wskazań na Chęci Działania.

W części trzeciej, w rozdziale pt. "Wspólnota Ludzka" w wersecie 1890 Katechizm poucza: *"Istnieje pewne podobieństwo między jednością Osób Boskich a braterstwem, jakie ludzie powinni zaprowadzić między sobą"*. Jedność Osób Boskich podkreślana jest w modelu "ziarna" przez "cechy T", które omawiam w punkcie W. "Cechy T" porządkują połączenia składników w "ziarnie". Połączenia te odnoszą się również do zależności występujących w życiu społecznym, co opisałem w rozdziale pt. "Głos społeczny w "ziarnie dobra" (na str. 217-219) i pośrednio wskazują na zasady braterstwa (wzajemności), *"jakie ludzie powinni zaprowadzić między sobą"*.

Część czwarta Katechizmu dotyczy modlitwy chrześcijańskiej. Z "ziarnem" łączy się wiele modlitw (opis na str. 59-86 oraz 187-216). Odkryte w "ziarnie" linie przenikania Ducha mają swoje odpowiedniki w liniach modlitw: "Ojcze Nasz", "Zdrowaś Maryjo" i wielu innych modlitw. Modlitwy, za pośrednictwem wyrazów działania Ducha Świętego jakimi jest siedem Duchów Bożych, łączą naszą duszę z Bogiem. Ważnym jest jednak to byśmy w czasie odmawiania modlitw starali się świadomie dotknąć uczuć, które niesie **7 Duchów Bożych**. Uczucia te są nośnikami naszych słów, które kierujemy do Boga. Myśl ta jest zbieżna z treścią zawartą w Katechizmie, w wersecie 2700: *"Bóg przez swoje Słowo mówi do człowieka. Przez słowa, wypowiedane w myśli lub na głos, nasza modlitwa nabiera kształtu. Najważniejsza jednak jest obecność serca w Tym, do kogo mówimy w modlitwie. To, "czy nasza modlitwa będzie wysłuchana, nie zależy od ilości słów, lecz od zapatu naszych dusz" (św. Jan Chryzostom)".*

W wersecie 2763 Katechizm przytacza słowa św. Tomasza z Akwinu o modlitwie "Ojcze Nasz": *"Modlitwa Pańska jest najdoskonalszą z modlitw... W niej prosimy nie tylko o to, czego możemy słusznie pragnąć, ale także w kolejności, w jakiej należy tego pragnąć. Modlitwa Pańska nie tylko uczy nas prosić, ale także kształtuje wszystkie nasze uczucia"*. Zauważona przeze mnie w tej modlitwie kolejność przenikania Duchów Bożych, co opisałem w rozdziale "Linie przenikania Ducha" (str. 51), jest następująca: **Radość, Miłość, Ufność, Cierpliwość, Łagodność, Wierność, Pokój**. Wydaje się, że przedstawiona kolejność tych uczuć, rozpoczynając od radosnego uniesienia w miłości przez ufne trwanie w łagodności i wierności Ojcu, które przynoszą pokój Syna potwierdza cytowane słowa św. Tomasza. Od Pokoju, jak to przedstawiłem w punkcie Z rozpoczynamy naszą duchową wędrówkę na szczyt "góry przemienienia" (str. 87). Modlitwa Pańska wspomaga nas więc Pokojem Syna już od samego początku wędrówki. Nasze dobro budujemy w uczynkach, w praktycznym działaniu w atmosferze Pokoju naszego ducha. Wynika z tego, że modlitwa stanowi w tym działaniu niezbędne duchowe narzędzie, co zbiega się z myślą zawartą w wersecie 2764 Katechizmu: *"Kazanie na Górze jest nauką życia, Modlitwa Pańska jest modlitwą, ale zarówno przez tę naukę, jak i modlitwę Duch Pana nadaje nowy kształt naszym pragnieniom, wewnętrznym poruszeniom, które ożywiają nasze życie. Jezus swoimi słowami uczy nas tego nowego życia i poucza, by prosić o nie w modlitwie. Od prawości naszej modlitwy będzie także zależała prawość naszego życia w Nim."*

Wróćmy teraz do wcześniejszych wersetów 2673-2675: *"W modlitwie Duch Święty jednoczy nas z Osobą Jedyne Syna w Jego uwielbionym człowieczeństwie. To przez nie i w nim nasza synowska modlitwa prowadzi do komunii w Kościele z Matką Jezusa. Od wyrażenia w wierze przyzwolenia Maryi w chwili Zwiastowania i niezachwianego podtrzymania go pod krzyżem Jej macierzyństwo rozciąga się odtąd na braci i siostry Jej Syna, którzy są "pielgrzymującymi jeszcze i narażonymi na trudy i niebezpieczeństwa". Jezus, jedyny Pośrednik, jest drogą naszej modlitwy; Maryja, Matka Jezusa i Matka nasza, nie przysłania Go; Ona "wskazuje drogę" (Hodoghitria), jest jej "Znakiem", według tradycyjnej ikonografii na Wschodzie i na Zachodzie. Na podstawie tego szczególnego współdziałania Maryi z działaniem Ducha Świętego Kościoły rozwinęły modlitwę do świętej Matki Boga, skupiając ją na Osobie Chrystusa ukazanej w Jego misteriach. (...)"*. To szczególne współdziałanie Maryi z działaniem Ducha Świętego jest wyraźne w Różańcu, którego struktura odbija się w strukturze ludzkiego dobra (punkt Y) i łączy z "ziarnem". Dobro Maryi jest dla naszego dobra doskonałym wzorem, oświecającym naszą świadomość i sumienie. Maryja jest powierniczką Pokoju swojego Syna. Tym Pokojem przez działanie Ducha Świętego jakim jest wyraz uczucia **Ducha Pokoju** dotyka nasze serce już na początku kierowanej do niej modlitwy: *"Zdrowaś Maryjo"*. **Ufni** Jej *"łaski pełnemu"* dotykowi wzmagamy **wiarę**, bo przecież *"Pan z Tobą"*. **Radujemy** się, bo *"błogosławionaś między niewiastami"* i napełniamy **miłością**, gdy mówimy *"błogosławiony owoc żywota Twojego Jezus"*. Wspomagani **Duchem**

Łagodności prosimy "módl się za nami grzesznymi" i **cierpliwie** oddajemy się pod Jej matczyną opiekę. *"Maryja jest doskonałą "Orantką", figurą Kościoła. Gdy modlimy się do Niej, wraz z Nią łączymy się z zamysłem Ojca, który posyła swego Syna dla zbawienia wszystkich ludzi. Podobnie jak umiłowany uczeń, przyjmujemy do siebie Matkę Jezusa, która stała się Matką wszystkich żyjących. Możemy modlić się z Nią i do Niej. Modlitwa Kościoła jest jakby prowadzona przez modlitwę Maryi. Jest z Maryją zjednoczona w nadziei"* - Katechizm 2679. Maryja swoim dobrem wspomaga nasze dobro, osłania je trzema tarczami - gwiazdami różańcowymi, które zrodziła w swojej duszy i broni świetlistym mieczem dobra uczynków Syna - opisują to w punkcie Y (tajemnice różańcowe - związki z "ziarnem").

Przytoczę jeszcze krótkie wybrane fragmenty Katechizmu związane z tematem modlitwy chrześcijańskiej:

- *"Pan prowadzi każdą osobę drogami i sposobami, zgodnymi z Jego upodobaniem. Każdy wierny odpowiada Mu zgodnie z postanowieniem swojego serca i osobistą formą swojej modlitwy. Tradycja chrześcijańska zachowała jednak trzy główne formy życia modlitwy: modlitwa ustna, rozmyślanie, kontemplacja. Ich wspólną cechą jest skupienie serca. Ta czujność w zachowywaniu słowa i trwaniu w obecności Boga czyni z tych trzech form intensywne chwile życia modlitwy"* (2699).
- *"Rozmyślanie polega przede wszystkim na poszukiwaniu. Duch szuka zrozumienia pytań "dlaczego" i "jak" życia chrześcijańskiego, aby przylgnąć do tego, o co Bóg prosi, i udzielić na to odpowiedzi. Potrzebna jest do tego trudna do osiągnięcia uwaga. Zazwyczaj pomagają w tym księgi, które chrześcijanie mają do dyspozycji: Pismo święte, zwłaszcza Ewangelia, święte obrazy, teksty liturgiczne z dnia i danego okresu liturgicznego, pisma mistrzów duchowych, dzieła z zakresu duchowości, wielka księga stworzenia oraz księga historii, karta Bożego dzisiaj"* (2705).
- *"Rozmyślanie pobudza myśl, wyobraźnię, uczucie, pragnienie"* (2708).
- *"Wejście w kontemplację jest analogiczne do wejścia w liturgię eucharystyczną: jest nim "skupienie" serca; poddanie całej naszej istoty tchnieniu Ducha Świętego;"* (2711)
- *"Kontemplacja jest słuchaniem słowa Bożego"* (2716).

"Pan prowadzi" człowieka. Jest takie powiedzenie "wszystkie drogi prowadzą do Rzymu". Jeżeli celem naszej wędrówki byłby Rzym to wówczas drogę, po której tam zmierzamy, można nazwać drogą prowadzącą do Rzymu i to obojętnie z jakiego miejsca na Ziemi zaczęlibyśmy wędrówkę. Przychodząc na świat nie decydujemy o kondycji naszego ciała, miejscu urodzenia i panujących warunkach. Początek naszej życiowej drogi jest różny dla każdego z nas i ma wpływ na początek naszej drogi duchowej. Ze względu na dokonywane decyzje zaczynamy poruszać się po różnych ścieżkach i wędrujemy różnymi drogami w przestrzeni ducha. Możemy zabiegać o wiedzę lub tkwić w głupocie, możemy odczuwać lub być nieczuli, możemy dostrzegać lub ignorować, możemy używać słów łagodnych lub przeklinać, możemy pokładać nadzieję lub być beznadziejni, możemy kochać lub nienawidzić, możemy zabiegać o dobro lub wybierać zło, możemy się wznosić lub upadać. Wybory te i wiele im podobnych świadczą o tym, że poruszamy się w przestrzeni ducha. W niektórych miejscach tej wędrówki żyjemy w pokoju w innych zaś w niepewności. Wędrujemy kierując się naszą wolą. Od nas samych zależy jaki kierunek wybieramy i w którą stronę zmierzamy. Niejednokrotnie decydujemy się na wędrówkę wśród cierni i pokrzyw, które sami zasiewamy lub sieją je ludzie z naszego otoczenia. Czasami pewni siebie i zniecierpliwieni zaczynamy biec, chwiejemy się, tracimy równowagę gdy napotykamy wyboje i potykamy o ostre kamienie pokus. *"Dlaczego"* taką drogą prowadzisz Boże, *"jak"* ją pokonać. Bóg idzie pierwszy drogą dobra, za Nim podąża świat (por. "Godzina

Zmartwychwstania Chrystusa" str.159-162). On powołuje do istnienia w wolności ale ze względu na wolność nie wszystkie byty pragną podążać za Stwórcą. Niektóre rozchodzą się w bocznych kierunkach, wydeptują rozgałęzienia od drogi dobra, oddalają się od woli Bożej choć nadal żyją dzięki Jego mocy. Bóg zna te wszystkie drogi, połączenia i kierunki. Nadaje im nazwy. Początek drogi do Niego znaczy wodą - sakramentem chrztu. Na skrzyżowaniach ustawia znaki i drogowskazy. Dobre drogi znaczy Duchami Bożymi i oświetla swoją chwałą. Czy potrafimy te znaki odczytać i zauważyć światło Ducha w czasie naszej wędrówki? Potrzebne jest czułe serce, chłonny umysł i wiedza, bez niej będziemy błądzili. Nieświadomi będziemy czytali "wejść" tam gdzie pisze "nie wchodzić". Popołniając błędy w odczycie Bożych znaków będziemy wchodzili na złe drogi, doznawali cierpienia, opadali z sił, wędrowali nieufni i bez wiary. Bóg przewidując takie sytuacje ustanawia sakrament pojednania, znaczy miejsce konfesjonałem by nasze oczy mogły łatwo rozpoznać i zaprasza do wejścia, by przenieść nas Jemu tylko wiadomym skrótem na drogę dobra prowadzącą do Niego. Ustanawia sakrament Eucharystii, żywi nas swoim ciałem byśmy nabrali sił i tak jak On "mieli życie w sobie samych" (por. św. Jan 5:26). Uczy nas modlitwy słownej, byśmy przywoływali i uczulali nasze serce na dotyk Jego uczuć - Jego siedmiu Duchów. Uczy nas używać modlitwy, rozmyślać i rodzić refleksję byśmy potrafili poznawać siebie samych, umieli rozpoznać drogę po której idziemy i prawidłowo odczytywali znaki, które nam zostawił. Uczy nas kontemplacji by poczuć Jego wolę, dostrzec Jego moc i usłyszeć Jego Słowo. Praktyka modlitwy oraz wsparcie modlitewne przychylnych mi osób bez wątpienia przyczyniły się do napisania pracy o "ziarnie". W rozmyślaniach na temat struktury ludzkiego dobra korzystałem ze Słowa Bożego, które znalazłem w licznych źródłach w różnej formie. W Piśmie Świętym znalazłem Słowa zapisane, które wcześniej były wypowiedziane. W obrazach i ikonach znalazłem Słowa przekazane przez obraz, barwę, symbol, gest, konstrukcję geometryczną. W objawieniach religijnych i modlitwach znalazłem Słowa uczuć dotykające bezpośrednio naszego duchowego serca jakim jest "ziarno dobra". Wszystkie te Słowa wzbudzają pragnienia: dobra i chwały Bożej.

"Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i stawić nienagannymi i rozradowanymi wobec swej chwały, jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i na wszystkie wieki!" (List św. Judy 24, 25).

Copyright © ® 2009-2012 by Andrzej Żórawski.

Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone. Jakiegokolwiek dalsze rozpowszechnianie pracy lub jej części bez zgody autora jest zabronione.